

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5234

гр. София, 19.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **5527** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл. 10а, ал.1, от ЗЧРБ

Образувано е по жалба на Д. В. С., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] , чрез адв. Д. Я., АК Б., със съдебен адрес [населено място], [улица] - 5 -9 срещу отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, постановен от А. З., първи секретар консул при ПОСОЛСТВО на Република България в [населено място].

В жалбата се твърди неправилност, незаконосъобразност и немотивираност на акта. От фактическа страна съдът установи, че Д. В. С., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] г е подал на 24.01.2023г. в ПОСОЛСТВО на Република България в [населено място]. заявление за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване. Като цел на пребиваването е посочил чл. 24, ал.1, т.10 от ЗЧРБ. По подаденото заявление е постановен отказ, връчен на жалбоподателя на 05.05.2023г., визата е отказана на основание чл. 10, ал.1, т. 17 от ЗЧРБ във вр. с чл. 82, ал.1, т.1 и т. 2 от ЗУБ. Настоящата инстанция счита, че така подадената жалба е недопустима на основание чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Съгласно посочената разпоредба, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая не са засягат защитени от ЕКПЧ права, заявлението е за издаване на виза тип Д и съдебното производство е недопустимо на основание чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Твърденията за нарушение на чл. 14 от ЕКПЧ поради отказ да се издаде виза за дългосрочно пребиваване са неоснователни. Съгласно чл. 14 от ЕКПЧ забраната за дискриминация е по отношение упражняването на правата и свободите по тази Конвенция. Правото на влизане и пребиваване на територията на друга държава, за което се изисква издаване на виза не е основно право по ЕКПЧ, съответно не може да се претендира дискриминация при отказ за издаване на виза и нарушаване на чл. 14 от ЕКПЧ. В случая няма засягане на права по ЕКПЧ, поради което жалба е

процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Д. В. С., гражданин на Р. федерация, [дата на раждане] , чрез адв. Д. Я., АК Б., със съдебен адрес [населено място], [улица] - 5 -9 срещу отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, постановен от А. З., първи секретар консул при ПОСОЛСТВО на Република България в [населено място].

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 5527/2023г. по описа на Административен съд София – град, I отделение, 54 състав.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 7 - дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: